

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 11 - 17 septembrie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Înălțarea Sfintei Cruci

miercuri, 14 septembrie 2011; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Rugăciune

Iată-mă, o, bune și preadulce Isuse, că mă arunc în genunchi înaintea feței Tale și te rog cu cea mai mare ardoare a sufletului ca să binevoiești a întipări în inima mea vii simțăminte de credință, de nădejde și de dragoste, și o căință adevărată pentru păcatele mele ca și o puternică voință de a mă îndepărta de ele; acum când, cu o mare iubire și durere a sufletului, mă gândesc la cele cinci răni ale Tale, având înaintea ochilor ceea ce proorocul David a zis despre Tine: „Străpuns-au mâinile și picioarele mele, numărat-au toate oasele mele” Amin.

Te ador, o, Cruce Sfântă care ai fost împodobită cu preasfântul Trup al Domnului meu, acoperită și îmbibată de prea prețiosul său Sânge.

Te ador, o, Dumnezeuul meu, răstignit pe cruce pentru mine.

Te ador, o, sfântă Cruce, din iubire față de Acela care este Domnul meu. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ioan Sălăjan, Cătălina Roșu și Floare Crăciun** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) *Marele FAPT*

Marele FAPT, este iubirea lui Dumnezeu: “Căci Dumnezeu așa a iubit lumea”. Ni se atrage atenția imediat asupra faptului că Dumnezeu este iubire. Tot ce face El vine din iubire. Din iubire l-a făcut Dumnezeu pe om după chipul și asemănarea Sa, și l-a pus într-un paradis al frumuseții. Iubirea l-a făcut pe Dumnezeu să ne dea Cele Zece Porunci prin mâna lui Moise, și tot din iubire ne-a trimis profeții. Aceeași iubire explică gestul de a ni-l trimite pe Fiul Său în lume, pentru a face reală omului iubirea Tatălui, pentru a arăta compasiunea Sa pentru bolnavi și pentru cei apăsăți de păcate. Iubirea l-a condus la Cruce. Iubirea l-a făcut pe Isus să se roage pentru cei care l-au crucificat: “Tată, iartă-le lor căci nu știu ce fac.” Din iubire, între agonie și moarte Isus a găsit energia să îl asculte pe cel crucificat lângă El, care i-a strigat: “Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni în Împărăția Ta”. Iubirea l-a făcut să se ridice din mormânt și să spună: “Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi”. Toate aceste semne ale iubirii lui Dumnezeu sunt cuprinse și sintetizate în acest unic și frumos verset: “Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut l-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”.

Marele ACT

Marele ACT al iubirii lui Dumnezeu este că “pe Fiul Său Cel Unul-Născut l-a dat”. Un faimos călugăr din Evul Mediu a anunțat că avea să predice seara, în Catedrală, despre iubirea lui Dumnezeu. Oamenii s-au strâns în liniște, așteptând predica, în timp ce afară ultimele raze de soare se stingeau odată cu venirea întunericului. Când în sfârșit nu mai era nici o licărire de la soare, călugărul s-a dus la candelabru, a luat o lumânare și cu ea aprinsă a mers la statuia în mărime naturală a lui Cristos pe cruce. A luminat rănile de la picioarele Lui, apoi cele de la mâinile Lui, iar mai apoi coasta Sa. În tăcere, s-a înălțat apoi pe vârfuri, luminând capul statuii și coroana de spini. Aceasta a fost predica sa. Oamenii au stat în liniște și au plâns, fiecare știind că se afla în centrul unui mister, conștient că privea la expresia supremă a iubirii lui Dumnezeu – o iubire atât de profundă, atât de mare, atât de eternă, încât nici nu poate fi exprimată, nici nu poate fi măsurată. Acesta este marele ACT al creștinismului – iubirea lui Dumnezeu a dat lumii ceea ce era mai prețios pentru El: Fiul Său Cel Unul-Născut.

Marea PROMISIUNE

Marea PROMISIUNE: “oricine crede în El pierе, ci are viață veșnică”. Aceasta este esența creștinismului: promisiunea mântuirii și a vieții eterne prin credința în Isus Cristos, Domnul nostru. Acest adevăr se află în centrul credinței creștine; aceasta este marea PROMISIUNE a creștinismului. De aceea a putut Victor Hugo să scrie: “Când voi fi coborât în criptă, voi putea spune, ca mulți alții, ‘Zilele muncii mele s-au sfârșit’, dar nu voi putea spune ‘Viața mea s-a sfârșit’. Mormântul nu este o alee înfundată; este un drum ce conduce dincolo. Marchează sfârșitul unui apus și începutul unor noi zori.” Datorită acestei promisiuni, nu rămânem îngropați în pământ, ci avem putea de a ne ridica la o nouă viață: noi nu vom pieri. Datorită acestei promisiuni, cel care crede în El, are viață veșnică; avem speranță, iar viața este eternă. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru această mare PROMISIUNE: “Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”.

(...)